

Беларуская дыктоўка

Зрабі да роднай мовы крок

У свеце шмат цудоўных моў. І кожная з іх вабіць нас сваёй непаўторнасцю і прыгажосцю. Але ў кожнага чалавека ёсць адна родная мова - тая, на якой з ім размаўляла маці...

У гэтым годзе свята роднай мовы ў Магілёве склалася цікавым і шматвектарным. У прыватнасці, да салодкай імпрэзы ў цэнтры горада і традыцыйнай дыктоўкі ў Палацы вобласці дадаліся дыктоўка ў бібліятэцы Карла Маркса і ў Магілёўскім дзяржаўным універсітэце імя Аркадзя Куляшова.

Праблема выбару зазвычай вырашаецца цяжка. Няпроста было і мне. Але, крыху павагаўшыся, крочыла ў альма-матэр. Па-першае, як кажуць, дома і сцены дапамагаюць. А, па-другое, дзе яшчэ так добра можна адчуць сабе вучням ці

студэнтам, як не ў сур'ёзнай установе вышэйшай адукацыі?

У чытальнай зале ўніверсітэцкай бібліятэкі быў сапраўдны аншлаг. На мерапрыемства, ініцыяванае ўніверсітэтам, Магілёўскім аддзяленнем Саюза пісьменнікаў Беларусі і Магілёўскім аддзяленнем Беларускага Саюза журналістаў, адгукнуліся студэнты, выкладчыкі, супрацоўнікі ўстановы, прадстаўнікі рэктарата, журналісты... Свабоднае месца трэба было яшчэ пашукаць.

Сказаць, што хвалявалася, - не сказаць нічога. Нягледзячы на тое, што ведала - з бізуном по-

бач ніхто стаяць не будзе і вынік дыктоўкі будзе вядомы толькі самому ўдзельніку, лёгкае трымценне пераадолець было цяжка. Як перад выходам на сцэну ці ў чаканні спрынтэрскага старту.

Урэшце Беларуская дыктоўка 2020 «Зрабі да роднай мовы крок!» пачалася. Добра пастаўленым голасам вядучая інфармацыйных праграм радыё «Магілёў», дарэчы, была студэнтка вуза, **Марына Касьянава** пачала няспешна даносіць да прысутных урывак з аўтабіяграфіі знакамітага класіка беларускай літаратуры Уладзіміра Караткевіча, з дня нараджэння якога сёлета спаўняецца 90 год. «Хто забыў сваіх продкаў - сябе губляе. Хто забыў сваю мову - усё згубіў», - сказаў некалі майстар слова, і аспрэчваць гэта цяжка.

Слова за словам, коска за коскай, сказ за словам... І вось ужо не застаецца ніякага хвалявання. А толькі жаданне добра справіцца з заданнем ды асалода ад магчымасці спрычыніцца да сакавітай і яскравай мовы Караткевіча.

Імкліва праляцеў час дыктоўкі, і вось мы ўжо суадносім свае вынікі з арыгіналам. І адчуваем задавальненне ад добра зробленай работы.

І ад чарговай спробы самаідэнтыфікацыі. Як слушна заўважыў мой сусед па «парце», кіраўнік аддзела аператыўнай паліграфіі **Аляксандр Роскач**: «Каб ведаць, адкуль мы, і хто мы такія. І каб колькасць нас не змяншалася».

Алег Дз'ячэнка, член Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, прарэктар па вучэбнай працы:

- Першы раз прымаю ўдзел у беларускай дыктоўцы. Вельмі спадабалася! У будучым планую ўдзельнічаць ва ўсіх мерапрыемствах, што будуць папулярызаваць родную мову сярод насельніцтва і сярод калег.

Святлана Шутава, дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь:

- Ад дыктоўкі атрымала задавальненне! Заўсёды хацела прыняць удзел у такім мерапрыемстве, але не атрымлівалася. У гэтым год-

зе якраз усё супала: і час працы ў акрузе, і дыктоўка. Таму вырашыла, што гэта - лёс. Больш таго, я прымала ўдзел і ў Літаратурным марафоне. Вельмі рада, што праводзяцца такія мерапрыемствы. Прыемна, што да роднай мовы працягваюць цікавацца не толькі нашы студэнты, але і замежныя.

Марына Касьянава, вядучая інфармацыйных праграм радыё «Магілёў»:

- Я хвалявалася.

Мне пашанцавала прыняць удзел у гэтым значным, адметным мерапрыемстве і прачытаць цудоўны ўрывак з тэксту знакамітага

беларускага класіка. Міжнародны дзень роднай мовы - вельмі важны дзень, і зразумела, што трэба вучыцца размаўляць па-беларуску. Можна, камусьці будзе складана, але ж калі кожны дзень хоць крышачку пачытаць нешта, нават таго ж Караткевіча, ужо будзе вынік. А беларуская мова - адна з мілагучнейшых моў у свеце!

Віталь Еўмянкоў, дацэнт, кандыдат філалагічных навук:

- Такая дыктоўка праходзіць у нашым універсітэце ўпершыню. І гэта добра, што зроблены такі значны крок, бо Магілёў - пераважна рускамоўны горад. Беларуская мова - гэта падмурак нашай духоўнай культуры, нашай дзяржаўнасці, Вялікая кітайская сцяна нашай незалежнасці. І чым часцей яна будзе ўжывацца, тым больш трывалымі і моцнымі мы будзем!

Аляксандра ПРОНЬКІНА
Фота Таццяны ПАДЛІПСКАЙ

